

आ०
३०

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ जय जय वेद वेद्या सकल सारा ॥ मन्मथ जनका त्रिभुवन सुंद
रा ॥ ब्रह्मा नंद परम उदास ॥ द्वारका नगर विलासिया ॥ १ ॥ नुशं उदार पाल आती यो
द्विती प्रलोक लान मस्कार ॥ त्या ॥ सिद्धिले लंकानगर ॥ जों वरी शरी मित्र आस
ती ॥ २ ॥ आलि सुदामा आले तद रिद्री ॥ त्या सिद्धार के तुल्य दिधली नगरी ॥ कंस मा
रुन मथुरा पुरी ॥ उग्र शेन स्थापिला ॥ ३ ॥ सुगी वा दिधली की स्किंदा ॥ वाली पाठ
विलानि जपदा ॥ पाउच पाळका गोविंद ॥ सत्तु वरदा जगत्पती ॥ ४ ॥ पूर्वी आर्द्र क
थन जालें ॥ सुदामया सिरा ज्येदिधले ॥ या यरी द्वारा वाती जे बर्नलें ॥ ते जे ओ नेहो ॥ ५ ॥ रेका
द्वार के आवतर लक्ष्मण नंत ॥ जो सखि ॥ नंद आस ॥ ती ॥ ये के रात्री कृष्ण नाथ ॥ स
त्य नामे आ मंदिरा पातले ॥ ६ ॥ नव तो मित्र वंदे चा दिवस ॥ विसरुनियां रुषी केश
सत्य नामे चंद्रास ॥ आवविता आले बुकोनी ॥ ७ ॥ तो दो नीह रूठे उ निकठा
वरी ॥ सत्य नामा उभी दारी ॥ ती स आवलौ कुनि मुरारी ॥ काय वचन बोलिला ॥ ८

(2)

सत्यनाम स मह लोगो विंद ॥ सुरवी आह स कीं मित्र वंदे ॥ सुजकारण मुग्धे ॥ राजी सालें
जाण पां ॥ १० ॥ ऐसे एक तां हरी चें वचन ॥ क्षोभ लें सत्यनाम चें मन ॥ मह लोग
वती चना व मेज ठेडुन ॥ बोलें की कपटी नाटक ॥ ११ ॥ मासें नाम टाकुन इतर ॥
मित्र वंदे ॥ नावें बाहेय दुवीर ॥ नरीया सनाम दुसरे ॥ मी हीं ठेवीन जाण पां ॥ १२
मग श्री कृष्ण ॥ सिमह लोग सुंदर ॥ यावें यावें जी कौं सासुरा ॥ मथुरा सांजे निहार का
पुरा ॥ किमर्थ येणें जाह लें ॥ १३ ॥ एकोनि वेरिया चें नाम ॥ परम क्षोभ लख पुरषोत्त
म ॥ मह लोग कां वो तुजें पडिला मम ॥ कोसम जा मह गते सी ॥ १४ ॥ तुं काय जाली सिंघि
सी ॥ कौं सनाम मज बाहसी ॥ सत्यनाम मह लोग श्री हरी सी ॥ ओळखु सोनि पाहा पां ॥ १५
कोठें आह मित्र वंदे ॥ लौकरी दावा गोविंदा ॥ हासें आलें मुकुंदा ॥ एकोनि शब्दा
तये ॥ १६ ॥ आसो सत्यनाम चागर्व जाणेन ॥ गुण जाला जगन्मोहन ॥ फोवत
पाहे विलोकुन ॥ मह लोग समजावी न हरी सी ॥ १७ ॥ हाती चागेल माधव ॥ जे विसा

१

काय

(2A)

धकां हो तां ज्ञान गर्व ॥ निजा लम्पट फीचा अनुभव ॥ कैंचा मगत यासी ॥ १७ ॥ ज्ञान ग
र्व बहना उले ॥ सत्य नामे सिते सें जालें ॥ म्हणे हाति चें निधान गेलें ॥ कैसी जालें
फ्रांत मी ॥ १८ ॥ दिव्य रत्न गोफिलें ॥ आंमृत पात्र उलेंडिलें ॥ आहा परब्रम्हा तासि
आलें ॥ म्याद वडिलें आकेरुनी ॥ १९ ॥ कामधेनु पाली मंदिरी ॥ म्हरवें पिटो निघात
ली बाहेरी ॥ तें सें चिके लें म्याये आ वसरी ॥ गेली कों सारी हातिचा ॥ २० ॥ चिकळ पड
ली सत्य नामा ॥ सरव्यास म्हणे फेट वा मखः रया मा ॥ प्यरासि आला परमात्मा ॥
आकेर केला म्या के सा ॥ २१ ॥ मग आला वया इंदिरा वस ॥ सत्य नामा दुती पाठवी
त्वर ॥ त्वरें येउनी येदुवीरा ॥ काय मा ॥ येनी जाहली ॥ २२ ॥ दुती म्हणे जग जीवना
चळाचें सत्य नामे चानिकेतना ॥ तुम्हाला गिरा जीवनयना ॥ चिकळ बहुत जा
हली ॥ २३ ॥ सुमनाचे दिव्ये हार ॥ तीस नामा सती जैसे विषधर ॥ आलिशुन्यदिसै मंदि
र ॥ तुम्हाची लय दुवीरा ॥ २४ ॥ देउनियां वस्त्रा परण ॥ दुती गौरविली मधुसुदन ॥ म्ह
णे जग मने मा सें येणें ॥ नव्हे आतां सर्वथा ॥ २५ ॥ तोंड केउ सत्य नामा मंदिरी ॥ श्री

(3)

कृष्णप्राप्तीलागिखेदकरी॥घडीघडीपाहेयेउनिहारी॥म्हणेकांमुरीनयेची॥२६॥सेजे
वरीआरळसुकले॥चेंदनागरगंधवीटले॥आणिशेषवल्लुचीदळे॥सुकलीसकळदी
सती॥२७॥प्रप्ताहीनदिसेसदन॥नावेसूस्वरगायन॥दीपकजालेतजहीन॥हरि
लेंमनंमुरहर॥२८॥आहामाधवकोठेंतुंतला॥कोणतेसदैवेंसरातला॥हाचक्र
कालकप्ततारआपुला॥नम्हणावाकदाही॥२९॥कींसदनायेतांवनमाळी॥
कोणीललनावाटसिमेटली॥जेसखीबलाउपाठविली॥तिचीजालीकायग
ती॥३०॥आहानलोटेचिआजिरजुनी॥सत्रंनठळतीगुगनी॥आहानुगवे
वासरमणी॥चक्रवाकेंआसुनी॥बाहतीकां॥३१॥पेसी॥चिंताकरितासती
तांदुतीआलीआवचिती॥तीसम्हणेजंगलपती॥कांगेआलेनाहीन॥३२॥
स्थासोस्थासविशेषतुज॥कांहोदाटलासांगमज॥येरीत्येरेनेंघांवलेसहज॥म्ह
णनिधांपदाटली॥३३॥तुसेमसाकीचेकेशचळले॥येरीम्हणेप्रीहरीपाईठेवि

2

म्हणे

हरीविजय

(3A)

ले॥वरीच्यावरीश्रीकृष्णेंधरिलें॥म्हणोनिकेंडाचळलेहो॥३०॥कांमिजलासांगसम
ग॥कायकरुनआलीसविचार॥तोहीनिर्धारकलेना॥३१॥दूतीम्हणेमळावतार॥
हरीनेंधरुनकोधिलासागर॥मींतेथेंप्रवेशतांसमग॥३२॥लांमिजलासाजली॥३३॥
तुसीदृष्टीकांजालीपुणित॥निद्रामोडलीतुसीसत्य॥तुंहरीरुपीजालीसरत॥
चिन्हसर्वदीसती॥३४॥म्हणेकमठजालातुझाफतार॥कर्मदृष्टीपाहतांपरमति
ब्र॥याच्यादर्शनसेसीस॥सावसवकसहिले॥३५॥सामाम्हणेआधरजाण॥
तेथेदेशकेलादेतांचुंबन॥येरीम्हणेरुकरजालाजाण॥आवचितादंतलाग
लामाते॥३६॥सत्यसामाम्हणेंपयापरा॥तेथेंनरेवंसतलीसाचार॥म्यांध
रक्ष्यावयामाज्यार॥पाठविलेंशाहणीनें॥३७॥दुतीदेतप्रत्योतर॥न्तसिंहजा
लातुझाफतार॥म्यात्याचाधरिलाकर॥चालसत्वरम्हणेनी॥३८॥तंवतोक्रो
धीदैत्यमर्दन॥मजलोटिलेंस्वकरेंकरुन॥तेणेंनरेवंसतलींजाण॥नसतेदूषण

आ

३०

लसंसार

६

(५)

लाउंन को ॥ १२ ॥ तुज सत्वर म्याधाडि ले ॥ ये बढे वेळ को ठेंक भिलें ॥ प्रति उत्तर काय
बोले ॥ गजगमनी ते ध्वं ॥ १३ ॥ तुसा ॥ अतीर घन नीळ ॥ जाह लाबुळी चाहा
रपाळ ॥ शोधीत गेले रसातळ ॥ ह्मणो निवेळ लागली ॥ १४ ॥ आगे पटकुळें
आणि चोळी ॥ मज कुदार्पने दीवने माळी ॥ सन कादिका नल मेचरण धुळी
वस्त्रें लाधली तुज कैसी ॥ १५ ॥ तुसा पती परषधर ॥ सेत्री वधो निज योषाव
लायोर ॥ ते वेळे जाउ मी समोर ॥ १६ ॥ मी ठाकले त्या पुढें ॥ १७ ॥ मी तुसी सरखी
ह्मणोनी ॥ मज हे दिधली पेटवली ॥ तस हास विष्वस न वाटे मजी ॥ ह्मणो नि
रक्षण आणिली ॥ १८ ॥ तुसे माळि साजार्ध चंद्र टिळा ॥ तो कै से नि सांगे च
ळला ॥ मग प्रत्योत्तर या बोला ॥ काय देत दुतीते ॥ १९ ॥ रामें सोडविले बंदि
चे निर्जर ॥ त्यांतरा हस्त लापर मक्षर ॥ त्या सिद्धे स्वतां विहा चंद्र ॥ मी अनियां
चळला जी ॥ २० ॥ मळयागर खेद न सीतळ ॥ तुसे आगी चर्चिला पातला ॥ तो

३

हरीविजय

(4A)

वाहवलासकल॥ कायनिमित्येसांगपां॥ १७॥ द्वादशागंवआग्नआत्मुत॥
गिलीक्षणमात्रेणश्रीकृष्णनाथ॥ तेसमईस्वेदआलाबहुत॥ स्नानोनिचंदन
फांशला॥ १८॥ तरीतुंवाबहुतउसीर॥ लावावयाकायविचार॥ दुंदीत्येण
बोध्यावतार॥ पतीतुसाजाहला॥ १९॥ राखवस्त्राविरहीत॥ आरण्यातन
मगपिरत॥ कोठेंनदिसाचिआल्यन॥ मगोनिउसीरजाहला॥ २०॥ उतरलामु
खमगका॥ आंजनवाहवलेसु॥ २१॥ वामगिलाजगन्नायक॥ मिथ्या
संपादणीकरितेसी॥ २२॥ नेमलेपकजीगावकाश॥ पाहावयागेलेंतुस्या
पतीस॥ तोत्यासिक्रोधचटला॥ घिंदापगदखोनउत्कर्षिल्लेदयाचा॥ २३॥ मग
हातीघेउनियांकुंत॥ तुरंगीबैसावयाजालाउदित॥ तंवक्रोधायमानमजसी
मात॥ येकहीपरीनबोले॥ २४॥ श्रीहरीनबोलेमहणउन॥ सयमगमजआलेरंद
न॥ तेणवाहवलेआंजन॥ मुखमगांकउतरला॥ २५॥ मगबोलेमामासती॥ २६॥

आ०

३०

कांतुसा

(5)

लीसंपादणीजाएतेसवेदुती॥बहुकष्टलीसगेनिश्चिती॥सुरेवंनिद्राकरीआतां॥
कपाटेउनिसेजेवरी॥निजेसत्राजीतकुमरी॥वियोगानलेजलेआंतरी॥
आश्रनेत्रीवाळिले॥५९॥मगमहणेजगद्गोधारा॥मनमोहनावसुदेवकुमरा॥
यादचकुळदीपकासुंदरा॥धांवपावेयेसमई॥६०॥जाणोनियांआंतफावणा
त्काळपावलादयाएच॥कपाटावरीश्रीकेराव॥आगुल्लागेवाजवी॥६१॥ते
जाणोनिसामाबाळी॥मारुतीकरीहरीसीरची॥महणेकोणतष्वरयेवेली
कपाटावरीहाणितो॥६२॥हरीमूलेकुटिले॥मीमाधवंआलोयेवेले॥
निद्रेनेंअमलेडोले॥पुसोनिहाईसावध॥६३॥तंवसत्यसामाबोलत॥माध
वनामेंरतुवसंत॥तरीवास्तव्यवनांत॥येथेंकिमर्थआगमन॥६४॥श्रीह
रीमहणेमीचक्रधर॥तुजलागिपातलोसत्वर॥येरीमहणेतुंकुळाळनिधीर॥
रात्रीकिमर्थआलासी॥६५॥हरीमहणेमीधरणीधर॥येरीमहणेहोसीफणिवर॥

ॐ

(5A)

कोणाउंखावयासाचार॥रात्रीयेवढेआलासी॥६६॥ श्रीहरीमहोकाळयाअगा
 सुर॥यासिमदितामीमाहावीर॥येरीमहणेतुंरवगेंद्र॥तरीकिमर्थआगमन॥६७
 मगबोतपूतनारी॥मींमोगवेळेपातलेहरी॥गदगदाहांसेसुंदरी॥तरीकानरा
 किमर्थआगमन॥६८॥आपुलेसोजेनिकोतार॥कांआलायेथेकापिंद्र॥तरी
 तुंजायसत्वर॥मासाअतारयेईलेआतां॥६९॥तोआहेपरमपुरुषार्थी॥सी
 क्षालावीलनुजप्रती॥सत्यवादीकपलीवंची॥ऐसोनाहीदूसरा॥७०॥ श्री
 कृष्णासीहांसआले॥सत्यमामेनेकपाटउघडिले॥श्रीमुरवावरूननिंबले
 हाकेले॥दटधरिलेहरिचरण॥७१॥महाराष्ट्रादिपुरुषानारायणा॥मींबहुउघट
 बोलिलेवचना॥क्षमाकरीमनमोहना॥मीदासीतुसीआन्याई॥७२॥हातीघ
 रुनिकैठमारी॥सत्यमामाआलीसेजवरी॥मगपुजाशोउशोपचारी॥करितीजा
 लीनेघवां॥७३॥सत्यमामामहणेतेवेळा॥येवढेवेळकोठेंक्रमिला॥मगबोलेघ

र्यसिंधु

(6)

नसावळा॥मृगयेसिलगलाउसीर॥७७॥सतीमृहेतुमच्याआं गास॥येतोसु
गंधआणिकचिवास॥प्रत्योत्तरदेरपीकेरा॥जेकांजेबसच्याने॥७८॥मृहेना
नापुष्पमाळा॥मत्तानीगुंफोनिघातलपागळा॥मृहेलोनिवासदुसराआला
आला॥तुजलागिमृगनयने॥७९॥सत्यपामामृहेत्रुषीवेरी॥कांपर्मणा
लासरीससी॥बहुतश्रमजालतुम्हासी॥आजिआमृहासिवाटते॥८०॥
हरीमृहेधांवतांवनांतरी॥तेणेंपर्मणालासुंदरी॥मगमृहेजीकोसारी॥
आश्र्ययेकचाटते॥८१॥तुमचेआधरजेसविदम॥तेकुचंबावयाकायका
म॥श्रीहरीमृहेशंखत्राहटितांपरमा॥तेणेंवोळूश्रमलेचो॥८२॥यांगोळी
सत्यमृहेना॥करालकांहीयेथंप्रमाण॥श्रीहरीमृहेसमुद्रानेउन॥टा
कीमजसत्वर॥८३॥येरीमृहेकायहेप्रमाण॥समुद्रामाजिकरितांशय
न॥तरीमाहासर्पआणुन॥कुंभामाजिघालीकां॥८४॥मीहानद्यालीन

वनी

५

सत्वर॥सत्यआसेलनरीनउंरवीविरवार॥येरीम्हणेनुम्हीसर्पावरीनिजणार॥का
यविषधरकरीलनुम्हा॥२॥श्रीहरीम्हणेचेतवीमाहाआग्न॥आंतमीनिशंकप्र
वेशेन॥येरीम्हणेद्वादशगांवमाहाआग्न॥नुम्हीगिळिलांबाळपणी॥३॥मग
म्हणेवनमाळी॥रुखउतरदैवतआसेलसुमंडळी॥त्यादेउळांतमजप्याली॥
सत्यआसत्यनिवडेल्॥४॥सत्यमामासपदेवसमस्त॥रावतीनुम्हापुढेहोउ
नष्टत्य॥श्रीहरीम्हणेनुळायेजवळी॥तुम्हीकरीत्यातमजबैसकी॥५॥घायहालि
तांकळेजवळी॥पारउउसकेलआनंती॥सत्यआसत्यनिवडेयास्तकी॥
सहजजाणोयेईल॥६॥मगबोलगावरी॥आनंतब्रम्हांडनुमचेपोटी॥नुमचे
वजनकरावयाष्टकी॥नुळाकोठुनिआणुमी॥७॥नुम्हांवळीमागतांप्रमाण॥
सर्वहीहोईलआप्रमाण॥म्हणेनिवृद्धधरिलेचरण॥महिमापुर्णकळेना॥८॥
आसायेकांतसुरवशयनी॥मामामोगीचक्रपाणी॥सचिदानंदमोक्षदानी॥ली

७१) लादीवीमक्ताते॥ १८९॥ तं वविधीपुत्रनारदत्रुषी॥ आलासत्यभामेच्याघरासी॥ ये
रीधां वोनिलागेचरणासी॥ बेसावयासिआसनदेत॥ १९०॥ पुजाकरोनिशोउशो
पचार॥ म्हणेपरिसाजीयेकविचार॥ जन्मोजन्मीकृष्णभ्रतार॥ व्हाचेऐसेंचाटें॥ १९१
यासिकवणवृत्तकवणदान॥ एकोनिहांसेचगुरास्यनंदन॥ म्हणे श्रीहरीमहिमाने
होन॥ जन्मपंतीइच्छित॥ १९२॥ श्रीकृष्णसन्निधआसोन॥ आद्यापनवजार्थआ
ज्ञान॥ ददुरकमळीबैसोन॥ सुधासनेगोनचिखलीलोले॥ १९३॥ तरीईचाआसि
मानसोउसमुळ॥ ऐसाकांहीकरावखळ॥ पात्रापात्रपाहुनि कुषळ॥ पदार्थमा
जिसां टविती॥ १९४॥ नारदम्हणेकृष्णदानदासी॥ तरीजन्मोजन्मीतोचिपावसी॥ तरी
हेपुसोनिरुषीकेसी॥ आलीध्यानसिआधीवरं॥ १९५॥ श्रीहरीसिपुसेयेकांतीसत्य
भामा॥ तुम्हादानदेईनपुरुषोत्तमा॥ ऐकतांहांसआलेपुरुषोत्तमा॥ पूर्णकामासबे
षा॥ १९६॥ सत्यभामेसिम्हणेकृष्णनिधी॥ हेमजमानलीतुसीबुधी॥ दानदावयासि

३६

हरीविजय

काय

आ०
२०

(७५)
उसीरआधी॥ उठाउठीदेईजे ॥१००॥ येरीपुसेद्विजासिजाउन॥ दानदेतेदयालेश्री
कृष्ण॥ विप्रमहलीगोवळपूली॥ आम्हीब्राम्हणसोवळे ॥१०१॥ हापरमकपटीचोर
जार॥ आमुचेगर्होनहोयाचासंसार॥ यासिउत्तमवस्त्रालंकार॥ कोठेआम्हीआण
वे॥१०२॥ श्रीकृष्णदानाचाआंगिकार॥ कदांनकरितीकोहीविप्र॥ आविद्यावेष्टी
तसाचार॥ श्रीकृष्णमहिमानेएली॥१०३॥ आनंतजन्मीचेतपाचरए॥ नरीचहाता
येईलश्रीकृष्ण॥ आसोसत्यभामापरतोनिबनारदाजवळीपातली॥१०४॥ म्हणेकोही
चदाननघेतीतत्वता॥ तुंतरीआंगीकरीआतां॥ श्रीकृष्णदानासिब्रम्हसुता॥ पात्रें
तुंचदिसतोसी॥१०५॥ नारदम्हणेआवरया॥ मीदानघेतोंजगनिवास॥ पुणब्रम्हपुरा
ण॥ पुरुष॥ आनायासंयेतहाता॥१०६॥ सत्यभामाम्हणेयदुविरा॥ दानासिपात्र
ना॥ बरो॥ हेमानलेंतुमच्याविषारा॥ श्रीहरीम्हणेत्यराकरावी॥ गाम्हणेपुण्याके
योग॥ उत्तमदिवस॥ उसीरनलावीयाकार्यास॥ नारदाजवळिआगिलाश्रीकृष्णा
स॥ चत्वारिपरेलीश्रंगारुनी॥ पासंकल्पकरुनियथासांग॥ नारदाकरीदेतश्रीरंग॥

(8)

प्रतिगृह्यतां महो निभक्त भवभंग ॥ नारदा हाती दीधला ॥ ६ ॥ नारद महो वनमाली
हा ब्रह्मविद्याधर कांजवली ॥ तंतुतुटो नेंदी निज मुक्ती ॥ श्रुती स्वर सोभा लिजे ॥ ७
मुक्तीचा तुट तो तंत ॥ तें लेना राहोई लुबहत ॥ कृष्णामा सारा गयथार्थ ॥ तुज ठा
उका आसे कीं ॥ ८ ॥ मासी देवता चनाची पेटी ॥ जतन करी कांज गजेठी ॥ मग
मुनी चालिला उठा उठी ॥ पाहे दृष्टी सत्य सामा ॥ ९ ॥ पुढे जात कमलोक्ष वपुत्र ॥ मा
धे माधे चालिला दात पत्रनेत्र ॥ धन राम कमल गात्र ॥ सहस्र वस्त्र वली जिया ॥ १० ॥
द्वार केचे म्हणती जन ॥ जगद्वंद्व आतुबा जग जीवन ॥ त्याचे रचांदा वोसे देवोन
नारद मुनी नेतसे ॥ ११ ॥ नारद म्हणे रसी कसी ॥ कां रेह लुह लुचाल तो सी ॥ ग्र
हा व्या आमुनी न सोडि सी ॥ कैसा साधि सी परमार्थी ॥ १२ ॥ आसो ऐसा सारंग
पाली ॥ नारद मुनी गेला धेउनी ॥ तो सत्य सामा निज सदनी ॥ वियोगा नळे आ
हळली ॥ १३ ॥ आक्रंदो नि करी रदन ॥ आतां कैदेखे नमधु रदन ॥ ठकून नेलागे
ब्रह्म नंदन ॥ पुरले पूरि पातले ॥ १४ ॥ मग सत्य सामा चिया सदनी ॥ मिळाल्या

(8A)

बालिका विनोद केशरी

सोळासहस्रकामिणी॥ म्हणती मलीकेली गे करणी दाना चक्रपाणी दीधला॥
जांबुवती म्हणे आम्ही इतुका जरा॥ जवळि आसता वृक्षा कामिणी॥ दान
द्यावया लागुनी॥ तुंचि धणी एजाली सी॥ १६॥ आज आजित जगत्पती॥ त्यासि
कें आ जन्मपत्ती॥ तुज कोणे दिधली लग्नी॥ दुःखदायक सर्वाते॥ १७॥ मग बो
लिली सूर्यकुमारी॥ बरा संवती मळर सांधिला सुंदरी॥ तुंवा आपुले हीत तरी
काय विचारिले सांगपां॥ १८॥ पांया वरी दालुन पाषाण॥ मोडिले जे रसे आपुले
चरण॥ जे सें आपण विसरि कस न॥ नेत्र बळे दवडिले॥ १९॥ की आपुले
छेदनि आण॥ वैरियासि केले आपण क॥ जे सें आपुले तान्हा मारुन॥ आळ्या
तली संवती वरी॥ २०॥ कौतुके केले विषयान॥ परी नकळे जवळि आले मरण॥ ते
से तुंवां श्री कृष्ण दान॥ करुनि केले निज हीत॥ २१॥ मित्र वृंदा बोले वचन॥ जळोतु
संशोधण पण॥ निर्विकार वस्तु श्री कृष्ण॥ जन्म मरण लाविसी॥ २२॥ वैकुंठ नाथ पू
णवितारी॥ त्याचरी तुझ्या बापि घातली चोरी॥ पाताळ कुहरी शोधुंगे ल॥ २३॥ मग

(9)

जिंको निरक्षपती ॥ मणी आलिजां बुं चती ॥ घेउने आला जगत्पती ॥ ऐसी रव्याति
तुसी वो ॥ ११ ॥ लक्ष्मणो ह्मणे तु संज्ञान ॥ आजिक लें संपूर्ण ॥ नरका सुरा ॥ सिने उ
न ॥ जगजीवन भिउ बिला की ॥ १२ ॥ सोळा सहस्र संवती पूर्ण ॥ निर्लज्ये तु चिआली
सघेउन ॥ सेवटी श्रीहरी दिधला दान ॥ शारण्य ए वाह बलें ॥ १३ ॥ यशजिती म्हणे ते वे
ळा ॥ बरा संवती मधूरसा ॥ धिला ॥ दाना सि श्रीगदी धला ॥ कोलें सांगीतला शास्त्री
र्थ ॥ १४ ॥ नारदें आलि लें स्वर्ग सुमन ॥ तेरु किमणी ॥ सिदि धलें म्हणे न ॥ तुं वां आ
नर्थ केलागे पुर्ण ॥ तु सगुण जाणो आमही ॥ १५ ॥ घडी घडी क्षुधा लागते म्हणुन ॥
उदर चिटा किलें फाउन ॥ जै संदेवाचें चिख पाउन ॥ पौळी मां वती रचियेली ॥ १६ ॥
कीं गांठी आसा वेंकांही धन ॥ म्हणो निते उनेटा किले चरण ॥ वसतें मोडुन सदुन ॥
मां उव पूर्ण घातला ॥ १७ ॥ तैसें तुं वां केलें पूर्ण ॥ दाना दिधला जग न्मोहन ॥ तो मद्राव
ती बोले वचन ॥ तु संज्ञानूदग्ध जालें ॥ १८ ॥ ज्याहरी चें करितां स्मरण ॥ तूटे संसार
बंधन ॥ जो सर्वद्रष्टा निर्गुण ॥ तया सिगुण लावसी तुं ॥ १९ ॥ तो देव को पावली ताका ॥

तुंदानदेसीगेमासेंबाळ ॥ म्या नवमा सपोटींवाहिलाघननीळ ॥ जोनिर्मळामळ
 लाविशी ॥ ३३ ॥ मींआसतांजवळिजननी ॥ आणियासोजासहस्रकामिणी ॥ तुं
 विद्वानद्यावयास्वामिणी ॥ कैसीजालीससांगपां ॥ ३४ ॥ जेणेंतुझापितामारित्ता
 तोशतधन्यापूर्वीवरयोजिला ॥ तोसांडुनिशीदृष्टावरिला ॥ मणीआणिलामहणे
 नी ॥ ३५ ॥ सत्यसामाआधोवदन ॥ कोल्हासिनैदीप्रतिवचन ॥ जैसेंतस्करासिहो
 तांदष्ट्रिकदर्शन ॥ तोकळसोसुनआवाते ॥ ३६ ॥ कींचोराचीजननी ॥ उडोंनला
 हप्रगटजनी ॥ आसोबळिभट्टेंदिकितंकरा ॥ ब्रम्हनंदनहरीनेला ॥ ३७ ॥ सिध्द
 करोनिदळभार ॥ धांवण्यानिघालाबाजसद्र ॥ वसुदेवउधवआकर ॥ उग्रशेने
 धांवतसे ॥ ३८ ॥ म्हणतीनारदमेंदुपूल ॥ सत्यसामेसिध्दालुनमोहन ॥ श्रीदृष्टा
 जगाचेंजीवन ॥ नेतोचोरूनसर्वासी ॥ ३९ ॥ दूरिदेवोनिदळभार ॥ नारदासिमहणे
 यदुवीर ॥ आमुचेवडीलआलेसमग्र ॥ सीक्षोकरितीलआम्हातें ॥ ४० ॥ नारदस्त्र

(10)

हृदये हृषीकेशी ॥ तुं मे उं न को मानसी ॥ मीं प्रति उत्तर दे तों सर्कीसी ॥ तुं पाठि सी आसे मा
सिये ॥ १ ॥ तों ये वो न व सु देव संकर्षण ॥ म्हणती श्री कृष्ण आमु चें जीवन ॥ सत्य
पामे सिव चनेंगो उं न ॥ कैसाने तो स देया र्णवा ॥ २ ॥ नारद म्हणे एका समस्ता ॥ मीं
काय ठकु न ने तो कृष्ण नाथ ॥ पाठी कां आलां धांवत ॥ दळभार सिध करुनियां ॥ ३ ॥
मीं तरी येक लाब्रा म्हण ॥ मज सी करु पाहतां वंदन ॥ सत्य पामे ने दिधले दान ॥ तुं
म्ही परतोन मागतां ॥ ४ ॥ मज माहतां पण निश्चिती ॥ म्हणो नि सिष्य जाला सां
गांती ॥ येर म्हणती आणी कुमुहा प्रती ॥ सवें कदुंदु सरा ॥ ५ ॥ नारद म्हणे दुसरा
व्यर्थ ॥ आमुचा मनोगतें चाले कृष्ण नाथ ॥ त्रिभुवन पाहतां समस्ता ॥ ऐसा सांगा
ती मिलेना ॥ ६ ॥ यादवीं घातलाने मरकार ॥ नारदा सिप सरिती पदर ॥ तुं जेवस्तु
मागसी साचार ॥ ते ते दं पा लटे ॥ ७ ॥ नारद म्हणे श्री कृष्ण पालटा सी ॥ कोणती वे
स्तु मागो तुम्हा पासी ॥ ना शिव त दे उं नि आविना सी ॥ ने उं म्हणतां ठकुनियां ॥ ८ ॥ श्री
कृष्णाच्या मुखी वरुनी ॥ कोटिका मसं उावेनो बाळुनी ॥ ऐसा सांगा ती त्रिभुवनी ॥

e

हरीविजय

(10A)

तथे

नमिले सर्वथा शोधितां ॥११॥ यादव महलती त्रयमंतक मणी ॥ घेवो निसोडा जी चक्र
पाणी ॥ मग महले नारद मुनी ॥ मणी नलेगे आम्हा ते ॥१२॥ त्या मणिया चेपाई आ
नर्थ बहत ॥ मेले प्रशान आलि सत्रा जित ॥ ते साचि आमुचाही करील धात ॥ मणी
सर्वथा नलेगे आम्हा ॥१३॥ यादव महलती दिव्य सुवर्ण ॥ हरी चेभारे भार देउं नु
मग महले ब्रम्ह नंदन ॥ आवस्य आलो नंद ई जे ॥१४॥ नुळोउ पविली सत्वर ॥ तो पाखा
बैसविली साखेद्र ॥ तो सत्य मामा मणी श्रीधर ॥ मींच सोडवी न सत्वर ॥१५॥
मासिया बापा आमणी घरी आदल ॥ निसप प्रसवे नौभार सुवर्ण ॥ ऐसा आहं
कार धरुनि पूर्ण ॥ घाली सुवर्ण आलो नु ॥१६॥ तो पारउं नु चले तिळतुल्ये जा
पातले गृहीचे सेकळ सुवर्ण ॥ सत्य मामा पाहे आधो वदन ॥ सरले धन सर्वही ॥१७॥
श्री कृष्ण नायका सोळा सहस्र ॥ ये कदांचि ठिल्या समग्र ॥ सुवर्ण घालिती सत्वर ॥
आनमात्र नेठविती ॥१८॥ सेवटी आंगावरील सुवर्ण ॥ गोपी घालिती नेउन ॥ राज्यां
उरबा ॥ आन ॥ आलो निघातले ॥१९॥ समुद्रा माजि पडिला हरळ ॥ ते ससुवर्ण जाले

प्रा०
३०

(11)

सकळ॥ मस्यकाचे निभर गोल॥ उलथोनि कैसा पाउवे॥ ५९॥ उंच किती हे नम॥ गणेश के
के विशाल म॥ आदित्य मंडल सुप्रम॥ मोजवे के वित माते॥ ६०॥ मेरुच्या वजना सिपा
ही॥ कटाळाच्या तली जैसी राई॥ तैसें द्वार के माजि पाही॥ तुळे माजि हलु वट॥ ६१॥ सकळ
नगरीचे लोक धांवले॥ तिही आपुला लेखु वर्ण्या तले॥ गुंज मरी नाही उरले॥ द्वार
के माजिकांचन॥ ६२॥ रुपें तांबका सपितळ॥ आष्ट धानुष्या तल्या सकळ॥ सर्व ज
न आश्रीय करिती ते वेळे॥ नवल आदभ त देखोनी॥ ६३॥ माहा दक्ष राखे व
री देखी॥ मार पाळुनि बैसे पिपीलीक॥ ते रया आष्ट धानुस कळिका॥ तुळे मा
जि हलु वट॥ ६४॥ आनंत ब्रम्हां उज्या वेळी॥ तो पारडा बैसला जग जेठी॥ येक म्ह
णती नाटक कपटी॥ जउ बहु त जाला॥ ६५॥ नारद आलि गोविंद॥ दोघीं मांडिला
विनोद॥ येक मोंदु येक मेंद॥ सत्य मामे सिमिलाले॥ ६६॥ तुचले पारडे देखोनी॥ देव
की उधाय मो कळुनी॥ म्हणे सत्य मामे वैरिणी॥ आद्य टित कर्म केले गुंवां॥ ६७॥ म
ताराचें केले दान॥ हे केले नाही आद्यापी श्रवण॥ देव की धरी नारदा चरण॥ मज

लघन

१०

(11A)

पुत्रदानदेईकां॥५८॥ नारदमहोत्सकिमणी॥ त्रिभुवनपतीचीपदुसणी॥ सुवर्णबहुआ
 हेतिचेसदनी॥ तियेसिबोलउं पाठवा॥५९॥ सकळसिमानलीगोष्टी॥ उधवपा
 ठविलाउठाउठा॥ तोदष्टीदेखिलीगोरटी॥ जिचेपोटीमन्मथजन्मला॥६०॥ रत्नज
 डितचौंकीचांगली॥ त्यावरीजगन्माताबेसली॥ शुभ्रवस्त्रमुक्तलगचोळी॥ कं
 ठीयेकावळीओलत॥६१॥ ऐसीतेसीमकरदयारल॥ उधवपत्तेंदेरवोन॥ केलेसा
 ळांगनमन॥ वर्तमानसांगीतले॥६२॥ एकताआद्यंतवर्तमान॥ केलेइक्षितहा
 स्यवदन॥ तैसीचवृंदावनायेउन॥ कलेनमनबुळसीसी॥६३॥ त्रिवारकेलीप्रद
 क्षणा॥ घेतलेपद्मदलप्रार्थुन॥ रत्नताटीपालुन॥ वरीदिव्यवस्त्रसांकिले॥६४॥
 हंसगतीचमकत॥ मन्मथजननीआलीतथ॥ श्रीकृष्णआणिकमलोत्सवसुत॥
 त्रौउराउपचारीपूजिला॥६५॥ राकिमणीचाभावनिर्मल॥ तुळेवरीठेचिलेनुळसीदळ॥
 श्रीकृष्णाचेपारेउंताळाळ॥ आपेंआपउंचालिले॥६६॥ सकळमाजिश्रेष्ठभाव॥ मा
 वेंसोउविलामाधव॥ विमानीतटस्ताहतीदेव॥ पुष्पवैकरिनाती॥६७॥ धन्यमीम

८

वर्षाव

(12)

कराजकुमरी॥नुवसीदलठेउनिनुकेवरी॥सौउविलामधुकेठपारी॥जोकौंसारीमक्त
वछका॥८॥जेआदिपुरुषाचीज्ञानराक्ती॥आनंतराक्तीजीपुटेरावती॥ब्रम्हा
दीकवालेनिश्चिती॥नाचवीरातीदिवसजे॥७९॥ब्रम्हसुखाचासमुद्र॥माजिबु
डालेजीवसमग्र॥तेथिचीगोडीआनुमात्र॥चारवोनैदीआनुमात्र॥८०॥जिक
डेकरीकपावलोकन॥तोनालाकहायसामसंपन्न॥देहींचविदेहीहोउन॥के
वलपपदपावेतो॥८१॥आसोसानेजाहलबहुत॥तेकाटितीहातोहात॥गोपीधां
वतीसमस्त॥मासेंमासेंमहलोनी॥८२॥उळावरीबैसतीमक्षिका॥तैत्रागोपी
सोबतीसकळिका॥रुक्मिणीनारदकीरंगदेखा॥कोरुकपाहतीनयाचे॥८३॥
यापरीजननाउलेदेखा॥श्रीकृष्णभजनीजालेविमुरवा॥रवरेमानुनिधनदारा
सुख॥आहंममतेआंतजाले॥८४॥येकिमहोमासीसरीदेखा॥तोमासामज
केउटाका॥मदराखडीगळ्याच्याटिका॥तानेवडेवोळखायासीहें॥८५॥चुडेदो
रहानसर॥मासीदंडकीबाजुबंदसुंदर॥मासीमुद्रिकापरिकर॥मक्तहारमा

सेहें ॥ ८६ ॥ सत्यमा माधां वेलोभें करुन ॥ म्या पर्वता कारण्यात लें सखली ॥ मासे गुंज
 अरी होतां न्यन ॥ आनर्थ पूर्ण होईल ॥ ८७ ॥ शोउत्रा सहस्र म्मुषा देखा ॥ देवकी म्हणे
 तुम्ही आवड्या मुरवा ॥ मासे आळंकार मज कडे टाका ॥ हासती गोपिका गदगदा
 म्हणती महा तार पणी सोस ॥ हाकां ठिलानु म्हास ॥ आतां आळंकार आवड्या सु
 नास ॥ वांटा वेंजी मामी से ॥ ८८ ॥ नारदचंद्रि लेखी मकीस ॥ माते तुंच भोगी जग
 निवास ॥ प्रदक्षणा करुनि दोषास ॥ अर्चना लिला ॥ ८९ ॥ जनसर्व विगुंत लेख
 ना ॥ रुक्मिणी घेउनि गेली जग मोहन ॥ पूर्ण ब्रम्हानंद वैकुंठ राणा ॥ आगा धूली
 कादचित ॥ ९० ॥ हरि विजय यंथ परिसे ॥ जीव केवळ लोह कठिण ॥ या परिसा
 सि संघटतां येउन ॥ तरी तात्काळ सुवर्ण ते होती ॥ ९१ ॥ सदा सर्वदा हरि विजय अवण
 हेचिले हो परिगासि संघटण ॥ आहं कृती काळिमा जाउन ॥ केवळ सुवर्ण ते होती
 ॥ ९२ ॥ श्रीमक्षी मात विलासिया ॥ ब्रम्हानंद पंढरी राया ॥ श्री धर वरदा करुणालया

(13)

विसांचयाजगत्तुस॥१॥इतिश्रीहरीविजयग्रंथ॥सम्मतहरिवौंशाभागवत॥सदा
परिसोतप्रेमलभक्त॥त्रिशतीमोह्यायः॥१॥२॥३॥४॥५॥६॥७॥८॥९॥१०॥

१२

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com